

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וברורים: 02-3733111
מנחם אב תשפ"ב | עלון מס': 323

פרשת מסעי

ודברת בם
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

למרות זקנותו, פנראה שהעדיפתי אותו ואת פנורו
הזקן על פני הנגנים המקצוענים של הארמון על
פנוריהם החדישים - גם אם זה מצריח תקון וכיוון
מדי פעם..."

סים ה'חוזה' ואמר: לקדוש ברוך הוא יש רבבות
מלאכים ושפים בשמים להגיד לפניו שירות
ותהלות. ואם בכל זאת הוא אוהב ומעדיף את
זמירות עבדיו בשור ודם, את תורתם של הילדים
הרעים תינוקות של בית רבן - הוא מסכים ואף
רוצה שנגהג ברחמים בגופנו ובכפשונו, ונקיים 'יקני
ה' יחליפו כח".

"בין הזמנים" - על מה ולמה?

תלמידי ושננתם, כמו כל תלמידי ה'חדרים'
והישיבות, עומדים פתח בפתח התקופה
המקנה "בין הזמנים". ויש שאינם מבינים,
מדיע חשוב לנוח קצת, להנפש מפל העמל,
והאם אין בזה משום 'בטול תורה'.

ננסה לענות באמצעות משל נפלא, אותו היה
מספר רבי יעקב יצחק הורביץ, ה'חוזה
מלובלין ז"ע"א.

מלך אחד היה יוצא מפעם לפעם מארמונו
המבצר, ומסיר ברחובות עיר הבירה. לפעמים היה עושה זאת באופן רשמי,
עם גודל מלווי ומאבטחיו, בפרכרה המלכותית, ואלו פעמים שהיה לובש
בגדי אזרח פשוט, חובש משקפי שמש עבים בפניו וכובע שהסתיר את
ראשו ומטיל ברחובות לבדו (כמוכן שסוכני החרש היו עוקבים אחריו
ומשקיפים למרחוק לבל יהיו מאן דהו לפגע במלך).

וכך ביום בו מתרחש ספורנו, עשה את דרכו המלך ברחובות בירתו, כשהוא
עטוי בבגדי הסוואה. המלך היה מנצל את הטיילים השקטים הללו
להרהורים ומחשבות על צרכי הנתנים, מתבונן אנה ואנה ברחובות העיר,
מחפש ובדק מה אפשר לשפר ולגלעל.

היתה זו שעת ערב מאחרת, כשלתע נשמעה מנגינה ערבה ביותר. המלך
הלך בעקבות הנגון, עד שראה למול עיניו זקן הפורט על פנורו. כה אהב
המלך את הנגונים הערבים, שצוה על משרתיו להביא את אותו זקן לארמון
שינגנו לו בכל יום ויום.

וכך הגיע אותו זקן לבית המלוכה עם פנורו. לא יודע על מה ולמה זכה
לכבוד מיוחד זה להפנס לפני המלך, אף עושה ללא אמר ודברים את אשר
התבקש. לאחר זמן מה הוא מוצא את עצמו בחדרו האישי של המלך, עומד
ומנגן בכנורו.

הפנור היה ישן נושן ומיתריו רופפים ומרפטים. מסבה זאת נאלץ הזקן בכל
פמה דקות לעצר את נגינתו ולכונן מחדש את המיתרים.

לאחר שתור הדבר ונשנה מספר פעמים, התרגז משרתו של המלך והטיח בו
בכעס: "איך יודע לפני מי אתה מנגן?!"

אך המלך שישב ננוח בכסאו המלכותי הסה את המשרת הצעיר ואמר לו:
"הנח לו בבקשה! נפשו קטורה בכנור ישן זה. הוא לא יוכל להחליפו באחר!
וכך גם נפשי קטורה בכפשו של הזקן ובנגינתו. ואם בכל זאת בחרתי בו

שירת החיים
פרק שירה ע"פ הספר 'פרק בשיר'
למון שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל

דב אומר:

ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירנו יטבי
סלע מראש הרים יצונו. ישימו לה' פבוד ותהלתו
באיים יגידו (ישעי' מב)

הדבים דרכם לנהם בקול כל הזמן. מסביר הגר"א
במשלי (כח, טו), מפני שהדבים רעים תמיד, וכך
הזמן הם תרים אחר אכל, ומתחששת הרעבון
הטבוע בהם - הם נוהמים טוב ושוב. כאשר
הנביא ישעי' מבקש לתת דגמא לנהמות
האדם המחפשים משפט צדק ואין, הוא אומר
(נט, יא): "נהמה כדבים פלנו...", כי הדבים הם
סמל לנהמות מתמשכות.

קול הנהימה דומה לקול שיר, כה אומר הפתוב
בישעי' (יד, יא): "הורד שאול גאונה, המית
נבליו וגו'". נבליו אלו נבלים וכנורות שהיו
מזמרים לפני הבורא ונדמו. הרי לנו שקולות
שיר מכנים המיה. כלומר, ההמיה, משרש
נהמה, דומה לשירה. כה גם נהמת הדבים.

הדבים דרים במדבר, אומר הרמב"ם (תעניות פ"ב
ה"ח), ששם הוא מקום גדידי
חיה. וכשכל העת נשמעות נהמות

המשך מאחורה

מתמידים וממריאים!

בשעות אחר הצהריים של ראש חודש תמוז התאספו בשמחה בשדה התעופה הרצליה, עשרות שקדנים תלמידי ושיננתם לבניגו שהשתתפו במבצע ההתמדה בפניפים השונים, לטיסה בשמי הארץ.

התרגשות התלמידים למון האצת המטוס על מסלול ההמראה ועד הנחיתה, הרקיעה שחקים תרתי משמע. הטיסה עצמה לוטה בקולות התפעלות מיפי הנריאה והנופים המרהיבים שנגשקפו מחלונות המטוס. במהלך הטיסה חגו התלמידים מעל אזור מרכז הארץ כולל מעל הים. האנשים למטה שאף בקשי נראו נדמו כחגבים ועירים ואלו הפתים נתגלו כקביות קטנטנות.

הטיס שומר המצוות שמח על הזכות שנקלה בחלקו להטיס תלמידים העוסקים בתורה והחליט להוסיף להם תויות מיוחדות בטיסה כדי לשמחם. לאחר מכן, הרפיבו התלמידים את אוניות הטיס והקשיבו לרשת הקשר עם מגדל הפקות.

לאחר הטיסה שבו התלמידים לביתם כשהם מלאי הנאה "עד השמים" ועם מרץ ועידוד להמשה ההתמדה במסגרת ושיננתם.

"היה טוה הכל!" - סכם במשפט קצר אחד התלמידים.

הנהלת הארגון והתלמידים מברכים ומודים לרפזים המסורים שנטלו חלק בארגון הטיסה על טרחתם המרבה.

לתשואת לב התלמידים והוריהם:

השעורים ב"שיננתם לבניגו" מתקיימים כרגיל עד יום חמישי ז' באב, ולאחר מכן מתחדשים ביום ראשון כ"ד אב, כהקנה לשנת הלמודים החדשה ולחדש הרחמים והסליחות.

בין הזמנים פשוט ושמח!

המשך "שירת החיים"

הדבים, הדבך נראה פאלו המדבך עצמו עומד ומשורר...

וכשאנו רואים את המציאות הפלאית הזו, איך על ידי נהמות הדבים נראה המדבך כמשורר, אנו שואבים מפאן עידוד גדול, מהתקנה הרבה שטמונה בדבך, מה שמעיד הנביא בישעי' שעוד יגיעו ימים בהם "ישאו מדבך ועריו חצרים... ירנו ישבי סלע, מראש הרים יצוחו..."

הציבור נקרא להתפלל להחלתו השלימה והמהירה

של האברך היקר מרבני ושונתם לבניגו שנפצע בפיגוע בשכונת רמות י-ם ע"י בן עוולה. שמו לתפילה

הרב אליעזר בן ליבא הי"ו

שהשמחה במעונו

תלמידי ושיננתם מברכים ומתברכים

ברכת מזל טוב

לתלמיד היקר ראובן עזרא נ"י לרגל התחלת הנחת תפלין, מאחל: חברך שמואל בקרמן

לתלמיד היקר אלעזר מנחם ליפשיץ נ"י לרגל הכנסו בעל תורה ומצוות, מאחל: חברך

מתלמידי יותר מכולם

פנינים נבחרים, פרפראות וחידושים, ספרי עטם של הצורבים הצעירים

קשקשתנו כיתה "א"ס"א מאדבר סין ויחיו בקביות התאלה שלאנתי אגריש בקי פאלן גוסיו מאדבר סין - קש קאל קאת התארה, אסק התארה לאד אאתם איך אהתגשר התאולה, ווא צ"י בקי הם חנו בקביות התאולה, פאלאר: קקכד קאת תאולה אהיקס.

(התלמיד י.ח. מגוז נ"י)

קלשונתם

0-733-744-755

הקו לתלמידי "שיננתם לבניגו"

הזוכה בהגרלת קו ושיננתם: אהרון זאב פריזנד נ"י, סניף מוריטש - ביתר עילית

בשמחה תמיד

חידושים משמחים

יוני פלנה אלו הקרי: "אנה פו וג'רשה נכנסו לאגרה..."
"לא יוגזים", אנו בהבברים.
"לא עלאתי פלמו" אלא רב ספרי' בהתיה אנה' התיה פו' והתיה א'רשה' נכנסו לאגרה..."
(ד. מילגרום נ"י)

היכו מזכרים עצי דקל בפרשה זו?

חידת פרשת מסעי

איזה פסוק בפרשתנו מתחיל ומסתיים באותן שלש מלים? הפסוק האחרון בפרשה, מתחיל ומסתיים באותן שלש מלים "אני ה' אלקיכם" (במדבר טו מא).

פתרון חידת שלח